

РЕШЕНИЕ

№ 314

гр. Русе, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Г. Димитрова

като разгледа докладваното от Мария Г. Димитрова Гражданско дело № 20214520105050 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба от К. М. П., ЕГН *****, с адрес: гр. Р***, ул. И**** № 1, вх. 5, ет. 3, ап. 5, чрез адв.Г.М. АК Русе, със съдебен адрес: гр. Русе, ул. „Фердинанд“ № 4, ет. 4, офис 16 против Професионална гимназия по икономика и управление „Елиас Канети“ гр. Русе, ЕИК 000522361, със седалище и адрес: гр. Русе, ул. „Борисова“ № 22, представлявана от Директор Анелия Йорданова Г.а, с която са предявени конститутивни иски за отмяна на уволнението, извършено със Заповед № 1064/14.07.2021 г. – чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност "Заместник-директор по учебната дейност" в ПГИУ „Елиас Канети“ гр. Русе – чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ и осъдителен иск за заплащане на сумата от 2400 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа в резултат от незаконното уволнение за периода от 15.07.2021 г. до 01.09.2021 г. – чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 и 2 КТ.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ ищцата твърди, че уволнението е извършено на основание чл. 328, ал. 1, т. 6 КТ незаконосъобразно, тъй като е обосновано с въвеждане на ново изискване за висше образование по професионално направление „Икономика“, квалификация „Учител по икономически дисциплини“ и педагогически опит, като учител по икономически дисциплини, като не било мотивирано. Счита, че е налице злоупотреба с право, тъй като Директора сам е изготвил и изменил щатното разписание по свое виждане и усмотрение въведено със Заповед № 1051/12.07.2021 г., която не била връчена на ищцата, както и не била връчена новата ѝ длъжностна характеристика. Счита, че е недопустимо в рамките на 3 дни Директора да промени изискванията, да отправи предизвестие със Заповед

№ 1056/13.07.2021 г. и да прекрати трудовото правоотношение на следващия ден със Заповед № 1064/14.07.2021 г., тъй като ищцата имала 14 години стаж като учител и 13 години стаж като „заместник директор по учебната дейност“ в ответното училище. Твърди, че е налице злоупотреба с право, тъй като Директора на базата на личните си впечатления и отношения спрямо ищцата е предприел еднолично изменение и прекратяване на трудовото й правоотношение. Ищцата твърди, че в края на 2020 г. било образувано срещу нея дисциплинарно производство от Директора, но не била наказана. Отношенията им били влошени поради липса на добра комуникация и ищцата била изолирана от процеса на работа. Не било зачитано мнението й на няколко пъти, не се оценявали нейните професионални качества, за това че била избрана за учител на годината и за един от десетте най-добри проверители на зрелостните изпити по български език и литература, при което не й било предложено да остане да преподава в училището и имало целенасочено желание на Директора да я отстрани.

Ответника, чрез адв. П.И. твърди уволнението да е законосъобразно, тъй като ищцата не притежава необходимото образование по професионално направление „Икономика“, квалификация „Учител по икономически дисциплини“ и педагогически опит, като учител по икономически дисциплини, съгласно утвърдената длъжностна характеристика. Поддържа, че работодателят има субективното право да променя с длъжностната характеристика изискванията за образование и квалификация за определена длъжност, което е упражнил в оперативна самостоятелност и не подлежи на съдебен контрол. Сочи, че в КТ няма задължение за мотивиране на заповедта за прекратяване на трудовия договор по чл. 328 ал. 1 т. 6 от КТ, но независимо от това работодателят е посочил и двете хипотези-образование и квалификация. Посочва, че в случая се касае за промяна на изисквания за още 4 длъжности и че изменението е въведено с оглед нуждите на работата, а не поради отношение към ищцата. Оспорва доводите на ищцата за злоупотреба с право, че Директорът сам е изготвил и изменил щатното разписание, както и тези, касаещи връчването на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение и заповедта за утвърждаване на нова длъжностна характеристика. Твърди, че ищцата е уведомена за предстоящото прекратяване на трудовия договор, като й е дадена възможност да представи доказателства, че отговаря на новите изисквания, но не е представила такива, поради което договорът й е прекратен със Заповед № 1064/14.07.2021 г. Излага твърдения, че към момента на прекратяване на трудовия договор са осъществени всички елементи от фактическия състав на прекратителното основание по чл. 328 ал. 1 т. 6 от КТ, като се позовава на практика на ВКС, съгласно която е достатъчно липсата на необходимото образование за заеманата длъжност да е настъпила след сключването на трудовия договор, поради повишаване на изискванията за длъжността и лицето да не отговаря на променените условия. Твърди, че промяната в щатното разписание и изискванията за заемане на длъжността е съобразно нормативните изисквания, тъй като в ответното училище основната учебна дейност и програма на обучение е по направление „икономика“, съгласно чл. 11 и чл. 19 от ЗПОО. Цялостната учебна програма е изградена в това професионално направление „икономика“ за ученици в дневна форма на обучение, за което учениците получават освен диплома и свидетелство за

квалификация, а от настоящата 2021-2022 г. се обучават в дуална система на обучение, още наречена обучение, чрез работа. За дуалното обучение се разработват учебни програми съвместно с работодателите, които следва да са съобразени с професионалния профил на училището и спецификата на професиите. Това е обусловило изискването заместник-директорът по учебната дейност да притежава висше образование и педагогическа квалификация в направление „икономика“. Не се оспорва притежаваното от ищцата образование и квалификация като учител по български език и литература, както и определянето ѝ като учител на година и оценител на държавни зрелостни изпити. Това образование, квалификация и професионални успехи обаче сочи, че са в професионално направление, различно от икономическото, което е определящо за гимназията. На ищцата не е предложено да преподава по български език, тъй като към този момент не е имало свободна длъжност.

Оспорва акцесорните искове за възстановяване на работа по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ и за заплащане на обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 и 2 КТ, тъй като счита, че след като главния иск е неоснователен и тези са неоснователни. Оспорва твърденията, че ищцата е останала без работа, тъй като не са представени доказателства за това. Оспорва и заявения размер. Евентуално прави възражение за прихващане на изплатеното обезщетение за неспазено предизвестие в размер на 2177,44 лв. и обезщетение за неползван отпуск в размер на 4 354,88 лв. с обезщетението за оставане без работа.

В съдебно заседание ищцата не се явява, представлява се от адв. Г.М., който поддържа предявените искове и моли да се уважат, като се позовава на съдебната практика и решение по Тълкувателно дело № 4/2017 г., че работодателят би следвало, след като е приел работника да работи с притежаваната от него професионална квалификация, при сключване на договора, да не го използва като основание за прекратяване на трудовото му правоотношение, тъй като той самият е приел, че не са били пречка да се изпълнява трудовия договор. Счита, с оглед краткия срок на уволнението, че то било тенденциозно. Акцентираща, че не била връчена на ищцата новата длъжностна характеристика и че двете длъжностни характеристики не се различават и няма въведени никакви специални изисквания по отношение длъжността, която тя заемала. Претендираща направените по делото разноси. Представя писмена защита. Оспорва възражението за прихващане.

В съдебно заседание ответника не се явява, представлява се от адв. П.И., която моли да се отхвърлят исковете, като неоснователни и недоказани. Счита, че прекратяването на трудовия договор е извършено валидно, законосъобразно и без да е налице злоупотреба с работодателска власт. Претендираща направените разноси. Представя писмена защита. Счита позоваването на ТР 4/2017 г. на ВКС от страна на ищца за неотнормено, тъй като то дава отговор за възможността за прекратяване на трудов договор по чл. 328 ал. 1 т. 6 от КТ, ако неизпълнението на изискванията е било съществуващо към момента на сключване на трудовия договор, а в процесния случай, няма спор, че към момента на сключване на трудовия договор ищцата е отговаряла на изискванията, предвидени в длъжностната характеристика. Изтъква, че била налице обективна необходимост за промяна в

изискванията за заемане на длъжността „Заместник директор по учебната част“. Посочва, че промените в Закона за професионалното образование и обучение/ ЗПОО/ от 2016 г. изцяло по нов начин регламентират обучението на учениците от професионалните гимназии по тяхната подготовка, като са доразвити концепциите през 2020 г. с приетата Наредба 1/19.02.2020 г. за организацията и провеждането на изпити за придобиване на професионална квалификация. В чл. 35 от Наредба 15/22.07.2019 г. са регламентирани конкретните функции на заместник-директорите и нормативно на тази длъжност е възложено прякото управление и контрол върху учебната дейност, като дейност по подпомагане на директора при организиране и провеждане на обучението на учениците, съобразно профила на училището. Твърди, че нормативните изисквания и конкретните потребности на ответното училище са били обективните предпоставки директорът, съобразно компетенциите си в чл. 34 от Наредба 15/22.07.2019 г. да определи какви образователни и квалификационни изисквания има и съответно какви конкретно функции възлага на заместник-директора. И тъй като на Директора са възложени нормативно всички административни дейности по управление на учебното заведение, то именно на заместник Директора са възложени конкретните функции по организация и контрол на учебната дейност, а след като професионалното направление на гимназията е по профил „икономика“, то най-компетентната организация и контрол може да се осъществи от специалист по това направление. Като е определил именно такива изисквания за заемане на длъжността, директорът е действал професионално, а не тенденциозно.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства намира следното от фактическа страна:

Няма спор между страните, а се установява и от представените писмени доказателства заверени преписи от страници на трудова книжка на ищцата, че между страните е съществувало трудово правоотношение за неопределено време, по силата на което ищцата е заемала при ответника длъжността "Заместник-директор учебна дейност".

От заключението на изслушаната и приета по делото съдебно счетоводна експертиза се установява, че ищцата е сключила трудов договор № 5 от 06.07.2009 г. с ПГИУ „Елиас Канети“ гр. Русе, с който е назначена на длъжността „Помощник директор по учебната дейност“ на пълен работен ден с основно месечно възнаграждение 660 лв. С допълнително споразумение № 407/20.01.2021 г., считано от 01.01.2021 г., възнаграждението е уговорено като основна заплата за длъжността „заместник директор по учебната дейност“ в размер на 1623 лв. Последното брутно трудово възнаграждение, което ищцата е получила за месеца преди прекратяване на трудовия ѝ договор за м. юни 2021 г. за пълен отработен месец възлиза общо на 2343,13 лв. Вещото лице изчислява размера на дължимото обезщетение по чл. 225 ал. 1 от КТ за процесния период от 15.07.2021 г. до 01.09.2021 г. в брутен размер на 3365,13 лв. и в нетен 2665,79 лв.

Със заповед № 1051/12.07.2021 г. на Директора на ПГИУ „Елиас Канети“ гр. Русе е утвърдено ново щатно разписание и длъжностна характеристика за длъжността "Заместник-директор по учебна дейност", като е допълнено изискване за висше образование по

професионално направление „икономика“, степен „магистър“ и професионална квалификация „учител по икономически дисциплини“, с педагогически стаж като учител по икономически дисциплини и изпълняващ норма за преподавателска работа по икономически дисциплини.

По делото са представени както длъжностната характеристика, която е връчена на ищцата при постъпването ѝ на работа, така и длъжностната характеристика, утвърдена на 12.07.2021 г. от Директора на ПГИУ „Елиас Канети“ гр. Русе. При съпоставката на двете длъжностни характеристики се установява, че в новата е въведено като необходимо изискване за заемане на длъжността висше образование по професионално направление „икономика“, степен „магистър“ и професионална квалификация „учител по икономически дисциплини“, с професионален опит: педагогически стаж като учител по икономически дисциплини и изпълняващ норма за преподавателска работа по икономически дисциплини. Останалите задължения по двете характеристики са формулирани почти идентично.

Между страните не е спорно, че ищцата К. М. П. не притежава висше образование по професионално направление „икономика“, степен „магистър“ и професионална квалификация „учител по икономически дисциплини“, с професионален опит: педагогически стаж като учител по икономически дисциплини и изпълняващ норма за преподавателска работа по икономически дисциплини.

На 13.07.2021 г. на ищцата е връчена Заповед № 1056/13.07.2021 г., на осн. чл. 326 от КТ във вр. с чл. 328 ал. 1 т. 6 от КТ, с предизвестие, че трудовият договор ще ѝ бъде прекратен, като причина е посочено утвърденото със Заповед № 1051/12.07.2021 г. на Директора ново щатно разписание и нова длъжностна характеристика за заеманата от ищцата длъжност, като ѝ е даден срок до 12,00 ч. на 14.07.2021 г. да представи документи удостоверяващи висше образование по професионално направление „Икономика“ от Класификатора на областите на висше образование и професионалните направления, квалификация „учител по икономически дисциплини“, и педагогически опит като учител по икономически дисциплини. Ищцата е предупредена, че ако не представи документи удостоверяващи изискуемото се образование, квалификация и педагогически опит, трудовият договор ще ѝ бъде прекратен считано от 15.07.2021 г., като за неспазения срок на предизвестие ще ѝ бъде изплатено обезщетение.

След като не са изпълнени указанията по предизвестиято, със Заповед № 1064/14.07.2021 г. на Директора на ответното училище, връчена на ищцата на 14.07.2021 г., 13,00 ч. е прекратен трудовия договор с К. М. П. на осн. чл. 328 ал. 1 т. 6 от КТ, считано от 15.07.2021 г. В Заповедта са описани подробно причините за прекратяване на трудовото правоотношение, а именно утвърденото ново щатно разписание и нова длъжностна характеристика за длъжността „заместник-директор по учебната дейност“. Посочено е наличието на несъответствие между притежаваното от служителя образование и квалификация и необходимото за изпълнение на длъжността съгласно щатното разписание и длъжностната характеристика. Разпоредено е на ищцата да се изплатят обезщетения по чл. 220 от КТ за неспазено предизвестие и по чл. 224 от КТ за неизползван платен годишен

отпуск.

Видно от представената по делото Диплома за висше образование на К.М.Б., Серия А 89 № 005760 от 11.07.1989 г., издадена от Висш педагогически институт „Константин Преславски“ гр. Шумен, същата е придобила висше образование по специалността „български език и руски език“ и е с призната квалификация „учител по български език и по руски език“.

Видно от представеното по делото Свидетелство за професионално-квалификационна степен издадено от Шуменски университет „Епископ Константин Преславски“, Департамент за информация, квалификация и продължаващо образование – гр. Варна, ищцата е придобила Първа професионално-квалификационна степен на 23.10.2017 г.

Съгласно представените Сертификат № 2017-АР-БЪЛ-062 и Сертификат № bel221, ищцата е преминала два курса и провела тестове за „Работа с платформа за дистанционно проверяване на тестови форми“.

Видно от Заповед № РД09-809/02.04.2021 г. на Министъра на образованието и науката на РБ ищцата е определена за оценител на изпитните работи от държавния зрелостен изпит по „български език и литература“.

Във връзка с необходимостта от промяна на изискването за образование и квалификация, касаещо заеманата от ищцата длъжност по делото са представени издадени от Министъра на образованието и науката: Заповед № РД09-997/02.04.2019 г., с която е утвърдена „Програма за обучение на наставници за придобиване на основни педагогически и психологически знания и умения при работа с обучаваните за осъществяване обучение чрез работа“ (дуална система на обучение), съгласно приложението, както и Заповед № РД09-1807/31.08.2021 г., с която са определени дати за провеждане на държавните зрелостни изпити/задължителните държавни изпити за придобиване на професионална квалификация, по съответните направления /вкл. теория на професията/.

Видно от представеното заверено копие на дисциплинарна преписка, съдържаща уведомление по чл. 193 от КТ, писмени обяснения от К.П. и препоръка до нея с изх. № 302/08.01.2021 г. се установява, че е била открита дисциплинарна процедура от Директора на ответното училище срещу ищцата по повод неправилно изготвяне на седмичното учебно разписание за 1-ви и 2-ри срок на учебната 2019/2020 г и 1-ви срок на учебната 2020/2021 г.

От писмените обяснения на ищцата се установява, че със Заповед № 1230/02.09.2020 г. била определена за Председател на Комисията за изготвяне на седмичното разписание, с членове Д.И. – педагогически специалист и Р.Н. –медицинско лице, като твърди, че не участвала в така нареченото „редене“ на часовете, защото това било ангажимент на педагогическия специалист и за учебната 2020/2021 г. разпределението по часовете по професионална подготовка било направено от г-жа А.А.-главен учител. В седмичното разписание били включени, според ищцата всички часове /нормативи/ разпределени по учители. След изготвянето му всеки един преподавател го проверявал и при неясноти се извършвали допълнителни проверки и корекции.

С дадената Препоръка от Директора на ищцата на осн. чл. 127 ал. 1 т. 5 от КТ във връзка с проведената дисциплинарна процедура по чл. 193 от КТ са установени нарушения, изразяващи се в системно и продължително пропускане на учебния предмет „Производствена практика“ в учебното разписание за всички паралелки, специалности и професии, подробно описани в Препоръката, с констатация, че с допуснатите пропуски П. представлява непълна информация в продължение на две учебни години и три учебни срока, с което въвеждала в заблуждение Директора, а чрез него и РЗИ-Русе и РУО-Русе. Установени са допуснати нарушения на трудовата дисциплина от П., изразяващи се в неизпълнение с изискуемата отговорност и точност на задълженията ѝ, свързани с изготвяне на учебно седмично разписание за проверявания период, неизпълнение на задълженията по длъжностна характеристика, свързани с планиране, организация и контрол и други описани в препоръката.

От показанията на изслушаната по делото като свидетел Р.Ж., се установява, че през м. декември 2018 г. бил назначен новият Директор на училището, като от м. септември до м. декември 2018 г. ищцата била „изпълняващ длъжността директор“ на училището. Свидетелката работила от 2017 г. в училището и била зам. директор 4-5 месеца, след това била освободена. На 13.07.2021 г. Директорката ги извикала за оперативка и пред двама свидетели ги запознала със Заповед, с която е променила щатното разписание от предния ден, в частта за образованието на тези две позиции, като изисква да е учител с икономическо образование, но и двете не отговаряли на новите изисквания. Ищцата била филолог, а свидетелката – химик. Директорката не предложила на ищцата да остане като преподавател в училището, защото нямала излишни часове по тази специалност, а на свидетелката предложила да взема часове по химия. Споделя, че още с встъпването си в длъжност директорката не видяла в тяхно лице хора, с които да работи в екип, нямали комуникация помежду си и не се консултирали. Тя си вземала решенията индивидуално, според своите разбирания. През 2019-2020 г. ищцата била номинирана за награда „учител на годината“ от колектива.

От показанията на свидетелката А.А. се установява, че работи в ответното училище като Главен учител. С ищцата били в добри отношения. Директорката била любезна към ищцата. Всяка седмица правели оперативка заедно с двамата Зам. Директори, Директора Г.а и свидетелката, когато се разпределяли задачите и разговора, който се водел и начина за работа били любезни и колегиални. Свидетелката споделя, че не е имало лошо лично отношение към Зам. Директорите и Директорката никога не си е позволявала лошо отношение към ищцата. Наградата „учител на годината“ през 201-2020 г. ѝ била връчена лично от Директора. Свидетелката споделя, че е икономист и преподава икономически дисциплини, като от 1993 г. винаги е имало Зам. Директор по учебната част, който е специалист – Икономист. Такава длъжност нямали за много кратко време. През 2021 г. работили по проект „Еразъм“ като им съдействала фирма, която написала подробностите по проекта, по който 30 ученика и 4 учители провели стаж във Виена. Тази фирма, когато дошла да им предложи помощ казали, че вече са отправили подобно предложение към

техните директори П. и Ж. и те отказали. Към момента има двама зам. Директори и двамата са с икономическо образование.

От извършената служебна справка за трудовите договори на ищцата се установява, че за периода от 28.08.2018 г. до 03.12.2018 г. е била временно изпълняващ длъжността „Директор“ на ПГИУ „Елиас Канети“ гр. Русе, а от 31.08.2021 г. със срок до 31.08.2022 г. е назначена на длъжност „Старши учител общообразователен предмет в гимназиален етап“, в СУ „Христо Ботев“ гр. Русе.

При така приетото за установено съдът достига до следните правни изводи:

В тежест на ищцата е да докаже съществувало между страните трудово правоотношение, което да е прекратено на твърдяното основание. Тези факти не се оспорват от ответника. В тежест на ищцата е да докаже изгодния за нея факт - че е останала без работа за сочения период, че оставането без работа е в причинна връзка с уволнението, както и размера на brutното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението.

В тежест на ответника е да докаже твърденията си за въведени нови изисквания за образование, че това е станало по установения ред и от компетентен орган, съответно, че новите изисквания не са произволно определени, а са продиктувани от конкретна необходимост и са във връзка с изпълняваната длъжност.

При установяване на горните предпоставки ищцата следва да докаже, че към датата на уволнението е притежавала съответната професионално-квалификационна степен, установена с новите изисквания.

Съобразно задължителните указания, дадени в Тълкувателно решение № 4 от 01.02.2021 г. по т. дело № 4/2017 г. на ОСГК на ВКС, основанието по чл. 328, ал. 1, т. 6 КТ за прекратяване на трудовия договор представлява нов юридически факт, който следва да е настъпил по време на трудовото правоотношение между страните и да е съществувал към правнорелевантния момент на уволнението на служителя. Следователно е необходимо след сключване на трудовия договор (респ. допълнително споразумение към него) да е настъпила промяна във въведените от работодателя изисквания за образование и/или професионална квалификация за заемане на длъжността, на което ново изискване служителят не отговаря. В конкретния случай е налице точно тази хипотеза. Няма спор между страните, че ищцата е отговаряла на изискванията за квалификационна степен при възникване на правоотношението „заместник директор по учебната дейност“ на 01.08.2016 г., доколкото към този момент работодателят не е въвел подобно изискване, видно от длъжностната характеристика, съответно последващата промяна на изискването със заповед на Директора от 12.07.2021 г. за висше образование по професионално направление „икономика“, степен „магистър“ и професионална квалификация „учител по икономически дисциплини“, с педагогически стаж, каквито тя няма, е основание за прекратяване на правоотношението по чл. 328, ал. 1, т. 6 КТ.

По делото не е спорно, че на 13.07.2021 г. на ищцата е връчено предизвестие, а на

14.07.2021 г. е връчена Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение. С връчване на предизвестие работодателят е запознал служителя с новите изисквания за длъжността и е дал възможност за представяне на доказателства, че отговаря на тях, но такива не са представени.

Съгласно разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 6 КТ работодателят може да прекрати трудовия договор, когато работникът или служителят не притежава необходимото образование и/или професионална квалификация за изпълняваната работа. Минималните условията за заемане на съответната длъжност може да са предвидени в нормативен акт или да са уредени от работодателя с длъжностната характеристика и/или в щатното разписание. С оглед спецификата на работата работодателят има право да определи и по-високи по вид и степен образование и/или професионална квалификация от нормативно установените. Преценката какви нови, допълнителни изисквания следва да бъдат въведени като условие за заемане на определена длъжност е въпрос на работодателска целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол, доколкото не е нарушена или заобиколена императивна правна норма, не е установен дискриминационен подход или е наведен довод за злоупотреба с право. В последната хипотеза съдът е длъжен да извърши проверка дали работодателят е действал добросъвестно съобразно чл. 8, ал. 1 КТ или чрез законово допустими средства е желал да постигне една единствена цел – прекратяване на трудовия договор с конкретен работник или служител. Предвид разпоредбата на чл. 8, ал. 2 КТ добросъвестността на работодателя се предполага, поради което уволненият служител следва при условията на пълно и главно доказване да установи, че позоваването от страна на работодателя на основанието по чл. 328, ал. 1, т. 6 КТ е извършено с единствената цел да се прекрати конкретно трудовото правоотношение с него (в този смисъл Решение № 71 от 24.07.2013 г. по гр. дело № 284/2012 г. на ВКС, IV Г. О., Решение № 345/06.03.2014 г. по гр. дело № 3868/2013 г. на ВКС, IV Г. О., Решение № 194/26.06.2016 г. по гр. дело № 891/2016 г. на ВКС, IV Г. О. и др.).

За да приеме, че е налице нарушение на чл. 8, ал. 1 от КТ съдът трябва да прецени дали работодателят има обективен интерес от изменение на изискванията за заемане на определена длъжност, както и фактите и обстоятелствата, които основават твърдението на работника или служителя за злоупотреба с право.

По делото не се събраха доказателства за тенденциозно или целенасочено желание на Директора за уволнение на ищцата, като видно от показанията на св. А. „Директорката била любезна към ищцата. Всяка седмица правели оперативка заедно с двамата Зам. Директори, Директора Г.а и свидетелката, когато се разпределяли задачите и разговора, който се водел и начина за работа били любезни и колегиални.“ Свидетелката Ж. споделя, че „Директорката ги извикала на оперативка и лично ги запознала със Заповедта, с която е променила щатното разписание от предния ден, в частта за образованието на тези две позиции, но и двете не отговаряли на новите изисквания. Ищцата била филолог, а свидетелката – химик.“ Св. Ж. споделя, че на ищцата не е предложено да взема часове по причина, че не е имало свободни такива за учител по български език и руски език. А на нея ѝ било предложено.

Не се оспорва притежаваното от ищцата образование и квалификация като учител по

български език и руски език, както и определянето ѝ като учител на годината в ответното училище и оценител на държавни зрелостни изпити. Същевременно съдът намира, че е логично за длъжността „Заместник Директор по учебната част“ в Професионална гимназия по икономика да е необходимо икономическо образование, още повече след въведената дуална система на обучение от Министъра на образованието и науката с утвърдената Програма за обучение чрез работа, през 2019 г. и утвърдени задължителни държавни изпити за придобиване на професионална квалификация, по съответните направления от 2021 г., това образование се явява необходимост, за да се ръководи и организира компетентно придобиването на професионални знания и умения на учениците в икономическия профил. Наличното образование, квалификация и професионални успехи на ищцата са в професионално направление, различно от икономическото, което е определящо за длъжността „заместник директор по учебната дейност“ в Професионална гимназия по икономика. Установи се по делото, че във връзка с проведена дисциплинарна процедура спрямо ищцата са установени нарушения, изразяващи се в системно и продължително пропускане на учебния предмет „Производствена практика“ в учебното разписание за всички икономически паралелки, специалности и професии, подробно описани в Препоръката, което Директора на ответното училище е бил длъжен да съобрази и е сторил с направените изменения на щатното разписание. Видно от показанията на изслушаната по делото св. А. „винаги е имало Зам. Директор по учебната част, който е специалист – Икономист. Такава длъжност нямали за много кратко време.“ Относно качествата на ищцата като изпълняваща длъжността Директор свидетелката споделя, че „през 2021 г. работили по проект „Еразъм“ като им съдействала фирма, която написала подробностите по проекта, по който 30 ученика и 4 учители провели стаж във Виена. Тази фирма, когато дошла да им предложи помощ казали, че вече са отправили подобно предложение към техните директори П. и Ж. и те отказали.“ Очевидно липсата на икономическо образование и квалификация на ищцата в тази област е довело до дефицити в нейната работа и в обективната ѝ преценка при организиране професионалната реализация по икономическия профил на учениците от ответната Професионална гимназия по икономика.

В заповедта за уволнение са посочени изчерпателно фактите, въз основа на които работодателят упражнява правото си на уволнение, а именно кои точно изисквания са променени - за образование и за квалификация, поради което и съдът приема, че е ясно какви са фактическите основания за уволнение, поради което и не е налице формална незаконосъобразност на уволнението. Прекратяването на трудовото правоотношение по чл. 328, ал. 1, т. 6 КТ предполага промяна на изискванията за образование и квалификация и освен ясното им посочване в заповедта, не е необходимо посочването и на други мотиви за прекратяването.

Неоснователни са доводите на ищцата, че е налице злоупотреба с право, тъй като ответникът е променил изискванията за образование и квалификация еднолично и сам е изготвил и изменил щатното разписание по свое виждане и усмотрение. В приложение № 4 към чл. 42, ал. 2, т. 3 от Наредба № 15/22.07.2019 г. за статута и професионалното развитие

на учителите, директорите и другите педагогически специалисти са изброени необходимите компетентности, знания, професионална подготовка за длъжността заместник-директор. Наредбата повелява, че при управлението и контрола на учебната, учебно-производствената, учебно-творческата, спортната и административно-стопанската дейност директорът може да се подпомага от един или няколко заместник-директори, като функциите на заместник-директорите в държавните и в общинските институции се определят от директора. Цитираната Наредба № 15 съдържа единствено минимално необходимите вид и степен на образование и квалификация, като няма пречка работодателят да установи по-високи такива или съответна професионално-квалификационна степен, както е в настоящия случай, поради което и не налице противоречие с установените изисквания с нормативен акт. В чл. 35 от Наредба 15/22.07.2019 г. са регламентирани конкретните функции на заместник-директорите и нормативно на тази длъжност е възложено прякото управление и контрол върху учебната дейност, като дейност по подпомагане на директора при организиране и провеждане на обучението на учениците, съобразно профила на училището. Промените в Закона за професионалното образование и обучение/ ЗПОО/ от 2016 г. изцяло по нов начин регламентират обучението на учениците от професионалните гимназии по тяхната подготовка, като са доразвити концепциите през 2020 г. с приетата Наредба 1/19.02.2020 г. за организацията и провеждането на изпити за придобиване на професионална квалификация.

Неоснователно е твърдението изискването за притежаване на по-висока професионално-квалификационна степен за заемането на определена длъжност, въведени с длъжностна характеристика, да се определи като промяна, противоречаща на нормативно установените необходими компетентности за заемането ѝ. В процесния случай работодателят е въвел ново изискване за заемане на процесната длъжност с длъжностната характеристика, и това ново изискване не противоречи на нормативните изисквания за минимално необходимите вид и степен на образование и квалификация за заемане на длъжността „заместник директор по учебната част“. Следователно, работодателят е издал оспорената заповед в съответствие с компетентността си, въвеждайки с длъжностната характеристика допълнително изискване за притежавана квалификация, това негово правомощие е въпрос на работодателска целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол.

Неоснователно е наведеното с исковата молба твърдение за незаконосъобразност, тъй като длъжностните характеристики, освен в частта за нововъведеното изискване за образование и квалификация са почти идентични. За да е налице основанието за прекратяване на трудовото правоотношение по чл. 328, ал. 1, т. 6 КТ изменението на изискванията за образование и/или квалификация следва да е предвидено при запазване на заеманата по трудовия договор длъжност, както е в настоящия случай, без да се променят и трудовите функции на длъжността. Наред с това самото връчване на новите длъжностни характеристики е без значение за упражняването на правото на работодателя по чл. 328, ал. 1, т. 6 от КТ, тъй като то е налице от момента на извършване на изменението на изискванията за заемане на длъжността, а не от момента на връчването на длъжностната

характеристика и може да бъде упражнено дори и тя да не е била връчена преди това.

Съдът намира, че събраните по делото доказателства не обосновават извод за злоупотреба с право и нарушаване на изискването за добросъвестно упражняване на работодателската власт. По делото не се потвърждава въведеното ново изискване да е несъмнено несъответно с трудовите функции на заеманата от ищцата длъжност, нито са представени доказателства единствената цел на промяната да е прекратяването на трудовото правоотношение с нея.

Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е издадена от работодателя, в рамките на неговата компетентност и е достатъчно мотивирана.

Въз основа изложеното, поддържаните в исковата молба основания за незаконност на уволнението не се установяват.

По изложените съображения съдът намира, че уволнението е извършено законосъобразно и предявеният иск за отмяната му е неоснователен.

Съответно неоснователни се явяват и обусловените иски за възстановяване на работа и обезщетение за оставане без работа.

Право на разноски при този изход от спора има ответникът, комуто следва да се присъди сумата от 650 лв. възнаграждение за един адвокат.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковите на К. М. П., ЕГН *****, с адрес: гр. Р***, ул. „И****“ № 1, вх. 5, ет. 3, ап. 5, чрез адв.Г.М. АК Русе, със съдебен адрес: гр. Русе, ул. „Фердинанд“ № 4, ет. 4, офис 16 против Професионална гимназия по икономика и управление „Елиас Канети“ гр. Русе, ЕИК 000522361, със седалище и адрес: гр. Русе, ул. „Борисова“ № 22, представлявана от Директор Анелия Йорданова Г.а, чрез адв. П.И. АК Русе, със съдебен адрес: гр. Русе, ул. „Хан аспарух“ № 31, ет. 2, с която са предявени конститутивни иски за отмяна на уволнението, извършено със Заповед № 1064/14.07.2021 г. – чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност "Заместник-директор по учебната дейност" в ПГИУ „Елиас Канети“ гр. Русе – чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ и осъдителен иск за заплащане на сумата от 2400 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа в резултат от незаконното уволнение за периода от 15.07.2021 г. до 01.09.2021 г. – чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 и 2 КТ.

ОСЪЖДА К. М. П., ЕГН *****, с адрес: гр. Р***, ул. „И****“ № 1, вх. 5, ет. 3, ап. 5, чрез адв.Г.М. АК Русе, със съдебен адрес: гр. Русе, ул. „Фердинанд“ № 4, ет. 4, офис 16 да заплати на Професионална гимназия по икономика и управление „Елиас Канети“ гр. Русе, ЕИК 000522361, със седалище и адрес: гр. Русе, ул. „Борисова“ № 22, представлявана

от Директор Анелия Йорданова Г.а, чрез адв. П.И. АК Русе, със съдебен адрес: гр. Русе, ул. „Хан Аспарух“ № 31, ет. 2 на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 650 лв. възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Русенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Русе: _____